

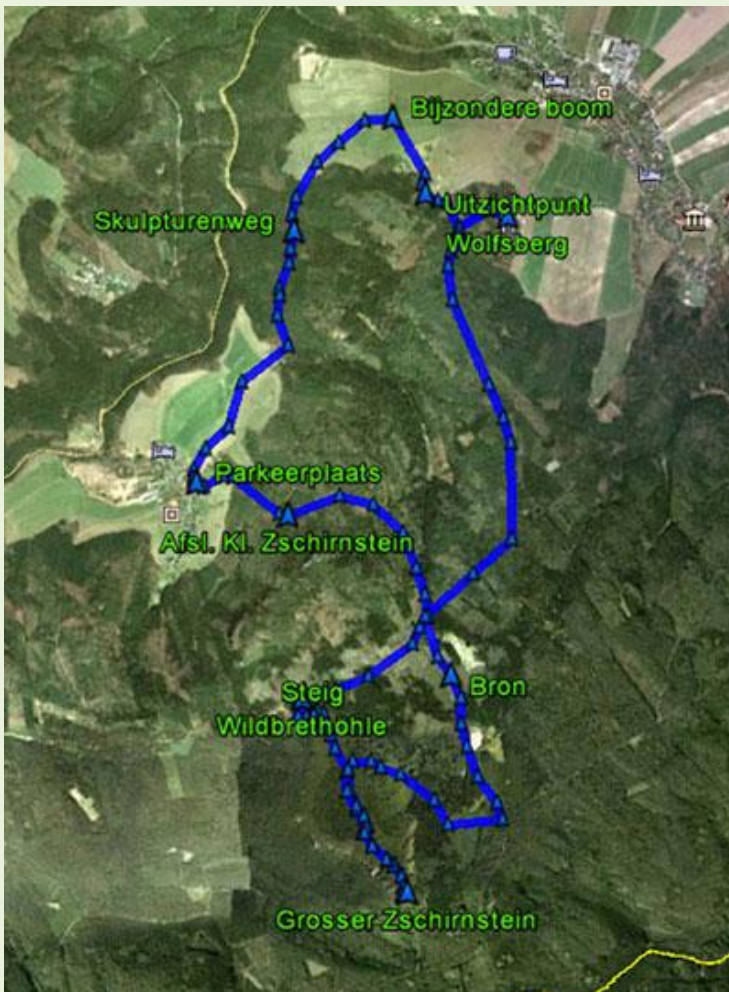

Großer Zschirnstein tafelberg

Kleingießhübel - (Kleiner Zschirnstein) - Wildbrethöhle - Großer Zschirnstein - Zschirnsteinweg - Wolfsberg - Uitzichtpunt - Skulpturenwanderweg - Kleingießhübel

***** - 14 Km - 400 Hm - 4:30 uur

In de Sächsische Schweiz vallen naast de grillige Elbsandsteingebirge rotsformaties ten oosten van de Elbe, de grote tafelbergen ten westen van het Elbtal op. In deze rondwandeling is de tafelberg Großer Zschirnstein opgenomen, met zijn 562m de hoogste berg van het massief. Dat staat garant voor een geweldig mooi uitzicht.

Deze berg, de Großer Zschirnstein, was ons al opgevallen toen we een paar dagen geleden vanaf een uitzichtpunt aan de overzijde van de Elbe er op uit keken.

De route bevat een klein stukje Steig wanneer we de berg opgaan, maar via een voor iedereen goed begaanbare trap. Over een lengte van enkele meters is het even wat smaller, daar is een stevige reling aangebracht voor wie wat meer zekerheid nodig heeft.

Verder zijn het vooral brede paden door een uitgestrekt bosgebied en open vlaktes met meer geweldig mooie vergezichten.

Een eenvoudige wandeling dus, maar hier en daar bevat het langere boswegen zodat het voor kinderen snel te saai kan worden. De route kan met kinderen spannend worden gehouden door na de 'bron' terug te keren via een stuk asfaltweg naar de parkeerplaats.

Beginnen aan de wandeling doen we vanaf de parkeerplaats bij de Zirnsteinbaude, een restaurant en toeristen informatie bureau in Kleingießhübel. In het gehuchtje is de parkeerplaats aan de Dorfstrasse niet te missen.

Kleingieβhübel is vanaf de Elbe bij Bad Schandau te bereiken door over Krippen via de S169 er rechtstreeks naar toe te rijden via een prachtig weggetje. Een andere mogelijkheid is in Krippen te kiezen voor Reinhardttdorf en door dit pittoreske dorpje heen een lange heuvelachtige bosweg naar Kleingieβhübel te nemen. Via de laatste komen wij het dorpje precies bij de Zirsteinbaude parkeerplaats binnen.

We zetten de wagen op de bijna verlaten parkeerplaats neer, waarvan de grootte doet vermoeden dat het er op andere momenten behoorlijk druk kan zijn, en beginnen aan het vaste ritueel 'gps-logger aan - wandelschoenen - rugzakken om - wandelstokken op de juiste lengte instellen'. Klaar voor een mooie wandeldag.

We verlaten de parkeerplaats bij het grote informatiebord via een paar traptreden en gaan er linksaf de asfaltweg op. Daarmee verlaten we ook gelijk al het dorpje Kleingieβhübel, nog een huis rechts, daarna gaat het licht stijgend het bos in.

Na een recht gedeelte gaat de weg naar links om daarna met een ruime boog weer naar rechts te verlopen. In die lange bocht zoeken we naar een pad rechts om aan de

klim naar de Kleiner Zschirnstein te beginnen. De route moet volgens de kaart met een gele stip zijn gemarkeerd.

We vinden het pad ook al snel, maar zoals wel vaker in de ze 'wintervakantie in de lente' moeten we onze plannen ter plekke bijstellen. Het paadje, een stippellijn op de kaart, lijkt absoluut niet toegankelijk en gezien het ontbreken van sporen in de sneeuw is ons hier de afgelopen dagen nog niemand voorgegaan.

Als de sneeuw gesmolten is kan deze route alsnog worden genomen. Het paadje gaat de Kleiner Zschirnstein op, naar 473m.

De kaart laat daar een uitzichtpunt zien. Aan de andere kant is dan weer af te dalen via een gemakkelijker route. Waar dit paadje op een brede bosweg uitkomt dan rechtsaf tot aan de Wildbrethöhle, daar kan deze beschrijving weer worden opgepakt.

Gelukkig weten we al dat we de rest van de dag niet meer teleurstellingen zullen krijgen, de Großer Zschirnstein is wel toegankelijk is ons beloofd.

We blijven alsnog op het asfalt dat op en neer door de bossen gaat, tot een groot kruispunt waar de asfaltweg haaks linksaf gaat.

Hier slaan we rechtsaf de zandweg in, gemarkeerd met de stippen van de gele en groene route. Verderop komt het pad van rechts de Kleiner Zschirnstein omlaag, we blijven er rechtdoor lopen tot we een bordje vinden met de vermelding 'Wildbrethöhle'.

Gelijk na de grot moeten we linksaf slaan, we kunnen echter ook voor deze splitsing eerst linksaf naar de grot gaan en deze aan de achterkant weer verlaten om daar linksaf het smallere pad de berg op te gaan.

De Wildbrethöhle, ook wel Wildbretkeller genoemd, is tot in de 18e eeuw gebruikt om tijdens de Koninklijke Sächsische hofjacht het geschoten wild tijdelijk koel op slaan voor verder transport.

Dit paadje hoeven we maar een klein stukje te volgen tot we linksaf een trap omhoog zien lopen. 'Aufstieg zum Großen Zschirnstein' staat er keurig op een bordje aangegeven.

De traptreden zijn veelbelopen en nu een glijbaan geworden. De sneeuw naast de treden is echter vers, daarin komen we gemakkelijker omhoog. We zijn dan begonnen aan de Steig tot boven op de Zschirnstein aan de noordkant. De laagste zijde van deze tafelberg.

Er volgen een paar S-bochten, meer trappen, en net voor we boven zijn een gedeelte langs mooie rotswanden. Daar is het pad over een kort stukje aanzienlijk smaller, maar voor de doorsnee wandelaar geen probleem. Daarnaast is het ook nog eens voorzien van een stevige reling voor extra houvast.

Als laatste is er een korte steile klim tussen twee rotswanden door voor we boven zijn. Daar moeten we het pad rechtdoor het bos in volgen, maar eerst kunnen we de rotsblok achter ons opklimmen voor een prachtig uitzicht en naar het uitzichtpunt links van de berg lopen.

De grauwe lucht belemmert voor ons het vrije uitzicht, maar sfeervol is het wel onder deze winterse omstandigheden. Bij helder weer kan vanaf hier tot ver in Tsjechië worden gekeken, en natuurlijk zijn de vele topjes en tafelbergen in de omgeving een bijzonder gezicht.

Dan gaan we het bos boven op de tafelberg in. Een prachtig paadje kronkelt er over de hier platte berg waarbij het heel geleidelijk omhoog gaat. Het is er doodstil op deze vroege morgen.

Het paadje komt uit op een T-splitsing met een breder bospad. Op deze splitsing zullen we later naar links de berg weer verlaten, maar nu eerst rechtsaf om de top aan te vallen. Het gaat alsmaar rechtdoor in een afwisselend bosgebied, tot we in het laatste deel wat sterker stijgen en de eerste rotsformaties om ons heen zien.

Smalle paadjes lopen links en rechts naar verschillende uitzichtpunten, maar wij gaan eerst voor de hoogste en het mooiste uitzichtpunt. Op 562m hoogte komen we op een enorm open plateau met een schuilhut aan. Het uitzicht neemt dan met elke stap toe en we kijken onze ogen uit. Wat is het hier mooi. Helaas laat het uitzicht vandaag wat te wensen over, maar de stilte en de indrukwekkende afgrond voor onze voeten maken veel goed. Slechts een klein stukje verderop ligt de Tsjechische grens, daar is het ook een uitgestrekt gebied van bergen en bossen rond het Elbtal.

We zijn precies rond de middag op de top van de Großer Zschirnstein, waar we zowel de bergtop als de schuilhut helemaal voor ons zelf hebben. Dat wordt dan ook broodjes met hete erwtensoep in het houten gebouwtje met een fantastisch uitzicht als toetje.

Te lang stil zitten gaat niet met deze koude hier boven, dus breken we toch vrij snel weer op om aan de terugweg te beginnen.

Het zelfde pad omlaag als waarover we zijn gekomen, deze keer maken we echter nog een paar afstekers naar rechts en links om meer fraais hierboven te bekijken.

Het zelfde pad omlaag als waarover we zijn gekomen, deze keer maken we echter nog een paar afstekers naar rechts en links om meer fraais hierboven te bekijken.

Bij de T-splitsing blijven we dit pad nu aanhouden, rechtdoor omlaag over wat hier de Zschirnsteinweg heet. Het gaat dan steeds meer naar rechts, daarna langs de flank van de berg verder omlaag.

Het is een schitterende afdaling met onderweg zeer mooie stukjes natuur, en voor het eerst vandaag komen we zelfs andere wandelaars tegen die de berg nog op gaan.

Bij de volgende kruising slaan we linksaf. Zowel de afdaling als deze weg naar links zijn gemarkeerd met een rode stip.

Dit pad blijven we lange tijd volgen, voor de schuilhut langs, dan een gemoedelijke en vlakke wandeling door de bossen. Hier en daar zijn er ook leuke open plekken in bos en enkele opvallende bomen. De zijwegen negeren we, tot we langs een Brünnen komen met daarbij een volgende schuilhut. Dit is de Zschirnstein Born.

Na een korte pauze bij de bron vervolgen we de route. Nog een stukje bos, dan is er links een open veld en komen we even later bij een groot kruispunt.

Dit is de zelfde kruising met de asfaltweg waar we zijn afgeslagen naar de grot, deze keer nemen we de asfaltweg rechtsaf.

Verderop maakt het asfalt een grote boog, dat kunnen we afkorten door het zandpad rechtdoor de heuvel op te kiezen die dadelijk weer op de asfaltweg aansluit.

Verderop maakt het asfalt een grote boog, dat kunnen we afkorten door het zandpad rechtdoor de heuvel op te kiezen die dadelijk weer op de asfaltweg aansluit.

Dan is het nog een klein stukje voor we bij een schuilhut links aan de bosrand komen. Hier kruisen we een wandelpad gemarkeerd met een rode stip en slaan er linksaf het smalle paadje in. De Wolfsberg wordt er aangegeven.

Het pad gaan we ruim 2 kilometer lang volgen tot aan de Wolfsberg. Het begint als een smal paadje, deze sluit aan op een breder bospad dat van rechts komt en in het verlengde van ons paadje verder gaat. Hier houden we weer rechtdoor aan over de bredere weg en kunnen we weer naast elkaar gaan lopen.

Er is hier en daar een enkele zijweg in het eerste gedeelte, in de tweede helft van de route komen we geen enkele afslag meer tegen.

Ook in de zomer zal het hier prettig wandelen zijn, het is een aaneengesloten dicht bos, soms loofbos dan weer naaldbomen, zodat we er onder warme omstandigheden heerlijk in de schaduw kunnen wandelen.

Als we dicht bij de Wolfsberg zijn aangekomen komt er van links een weg bij en komen we op een kruising.

Deze eerste steken we nog recht over, na enkele meters is er weer een kruispunt waar we linksaf moeten slaan. Dit is weer een stukje asfaltweg.

Om het hoekje staat er een groot houten bord van het Panoramahotel Wolfsberg, en dat wordt ons volgende doel. Het woord 'panorama', een 343m hoge bergtop, en het symbool op de wandelkaart dat een uitzichtpunt aangeeft, is voor ons voldoende om daar te willen gaan kijken.

Daarvoor moeten we het volgende asfaltweggetje rechtsaf naar het hotel nemen, daarna keren we hier terug om het pad te vervolgen. We klimmen dan ook de Wolfsberg op en komen daar achter het hotel op de parkeerplaats aan. Maar hoe we ook zoeken, er is geen mogelijkheid om om het gebouw heen te komen en het uitzicht te bewonderen. Dat lijkt alleen aan de gasten voorbehouden, wij moeten het doen met een kiekje tussen de gebouwen door vanaf de parkeerplaats.

We zijn dan ook al snel uitgekeken en dalen weer af naar de splitsing. Nu gaan we rechtsaf en lopen daar het bos uit. Voor ons ligt dan een grote open vlakte, een glooiend landschap, met in de verte prachtige steile rotspieken. Hier krijgen we nu wel een geweldig mooi uitzicht.

Voor het open veld slaan we linksaf en volgen het zandpad met een boog naar rechts langs de bosrand, waarbij we het hele stuk van de fraaie vergezichten kunnen blijven genieten.

Het pad eindigt waar ook het bos aan de linker zijde wijkt bij een aantal als tuinen omheinde percelen.

Het hoofdpad gaat er haaks linksaf het bos weer in, wij moeten hier echter recht oversteken om daarna tussen de afrasteringen door te gaan lopen.

Dit is maar een klein stukje, daarna moeten we volgens de wandelkaart zoeken naar een opvallende boom. Na het laatste stukje omheining is deze ook al goed herkenbaar, midden in het veld en recht voor ons uit, staat een enorme solitaire boom.

Hier gaan we dan recht op af waarmee ook het heerlijke uitzicht met elke stap weer toeneemt. Bij de boom besluiten we wat langer van de omgeving te blijven genieten door er een appeltje te nuttigen. Ook kunnen we er dan kijken naar enkele 'Skulpturen' die er rond de boom zijn geplaatst.

De Skulpturen komen niet als een verrassing, vanaf hier gaan we namelijk de 'Skulpturenwandelweg' volgen. Dat lag dus voor de hand.

Deze wandelweg kunnen we oppakken door bij de boom linksaf te slaan. Een karrenspoor door de heuvels richting beboste bergen in de verte.

Natuurlijk verwachten we nog veel meer Skulpturen te zien, maar voor zover we de weg met onze ogen kunnen volgen staan er geen beelden.

Eerst gaat het nog door het open landschap, daarna gaat de route dan het bos in. Het is eigenlijk een dal tussen twee hogere bergen waar het pad doorheen loopt.

Daar we in het veld geen beelden meer hebben gezien, verwachten we tenminste hier in het bos wat tegen te komen. Waarom zou het anders 'Skulpturenwandelweg' heten. Maar nee hoor, behalve bij de grote boom komen geen enkel beeldhouwwerk meer tegen. (Zouden deze in de winter worden weggehaald?)

Maar ook zonder beelden is het geen straf om hier te moeten wandelen, dit dal is ook zo al aantrekkelijk. Vooral als er verderop rechts van het pad een beekje stroomt, dat maakt het nog wat levendiger.

We volgen het pad steeds rechtdoor tot een dam over dit stroompje. Daar steken we rechtsaf de beek over en beginnen er aan een steile klim uit het dal.

Daar we nog op behoorlijke hoogte zitten, is de klim niet erg lang. We houden langs de houtwal links aan tot we weer in het open veld staan met nog meer leuke vergezichten.

Rechtdoor over het boerenpad tussen de akkers en weilanden door gaat het dan verder.

Al snel zijn in de verte links, in een kommetje tussen de heuvels, de daken van enkele huizen te zien. Dat is het dorpje Kleingießhübel waar we vanmorgen zijn gestart.

Het pad blijft maar kronkelen in de richting van het dorpje. Links krijgen we dan nog de Kleiner Zschirnstein in zicht waar we vanmorgen graag op hadden willen staan. Uiteindelijk komt het pad aan de achterzijde van de Zschirnsteinbaude uit waar we onze wagen terugvinden op een nog steeds vrijwel lege parkeerplaats.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006-2013 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een lokale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |